

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 6Ek/1647/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119381646
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Holecová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119381646.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Slovenská kancelária poisťovateľov, so sídlom: Bajkalská 19B, 826 58 Bratislava, IČO: 36 062 235, právne zast.: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom: Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, v mene ktorej koná konateľ: Mgr. Tomáš Kušník, advokát, proti povinnému X/: D. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt: D. X. a proti povinnému X/: G. C., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt: XXX XX I. J. XXX, o vymoženie 588,00 Eur s prísl., vedenej u súdneho exekútora: JUDr. Albín Božek, so sídlom exekútorského úradu Námestie mieru 7, 908 51 Holíč, pod sp. zn.: 11EX 543/19, o sťažnosti povinného 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6Ek/1647/2019 zo dňa 16. decembra 2019, takto

rozhodol:

I. Sťažnosť povinného 2/ zamietla.

II. Oprávnenému voči povinnému 2/ nárok na náhradu trov konania o sťažnosti nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6Ek/1647/2019 zo dňa 16. decembra 2019 vydaným vyšším súdnym úradníkom súd zamietol návrh povinného 2/ na zastavenie exekúcie.

2. Vychádzal zo zistenia, že exekúcia proti povinným sa vykonáva na základe exekučného titulu - platobného rozkazu Okresného súdu Trnava zo dňa 24.04.2019, sp. zn.: 17C/20/2019, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 03.08.2019. V zmysle exekučného titulu boli povinní (žalovaní) zaviazaní k povinnosti spoločne a nerozdielne zaplatiť oprávnenému (žalobcovi) sumu vo výške 588,00 Eur, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne so sumy 588,00 Eur od 10.04.2018 do zaplataenia, trovy právneho zastúpenia vo výške 114,45 Eur a ostatné trovy konania vo výške 35,00 Eur, a to v lehote do 15 dní odo dňa doručenia tohto platobného rozkazu alebo v tej istej lehote podať odpor. Exekučný titul nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 03.08.2019. Súd vydal dňa 04.10.2019 v tejto exekučnej veci poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi JUDr. Albínovi Božekovi, so sídlom Námestie mieru 7, 908 51 Holíč, ktorý ju vedie pod sp. zn.: 11EX 543/19. Súdny exekútor dňa 05.12.2019 predložil súdu na rozhodnutie návrh povinného 2/ na zastavenie exekúcie zo dňa 22.10.2019 spolu s prílohami (vyjadrenie oprávneného k návrhu povinného 2/ na zastavenie exekúcie, Upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 07.10.2019, doručenky).

3. Povinný 2/ v návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, že exekúciu považuje voči svojej osobe za neoprávnenú a neprípustnú z dôvodu, že predmetom sporu je náhrada za poistné plnenie vo výške 588,00 Eur s prísl., ku ktorému došlo z dôvodu škodovej udalosti, ktorú on nespôsobil, nakoľko vozidlo, ktorým došlo ku škodovej udalosti zn. Opel Vectra viedol pán Marián Rezbárik, vtedy s trvalým bydliskom Bohdanovce nad Trnavou 253, 919 09, ako sa uvádza aj v správe o nehode zo dňa 28.10.2017. Ďalej povinný 2/ uviedol, že s pánom Mariánom Rezbárikom uzatvorili kúpno-predajnú zmluvu dňa 20.10.2017, na základe čoho už nebol ani vlastníkom daného vozidla, čo takisto prikladá ako prílohu k návrhu. Doplnil,

že pán M. Rezbárik od danej situácie nekomunikuje a nedá sa s ním spojiť, zmenil tel. kontakt a takisto aj adresu bydliska, neodpovedá na listové zásielky a vyhýba sa riešeniu tohto sporu. Žiadal súd, aby tieto skutočnosti zbral do úvahy, celú vec prešetril a zrušil exekúciu, ktorá je kvôli tomuto nedopatreniu vedená voči jeho osobe neoprávnene.

4. Oprávnený vo svojom vyjadrení k návrhu povinného 2/ na zastavenie exekúcie uviedol, že exekučné konanie sa vykonáva v súlade so zákonom na podklade vykonateľného exekučného titulu na peňažné plnenie, ktorým je rozhodnutie Okresného súdu Trnava č.17C/20/2019 zo dňa 24.04.2019. Oprávnený poukázal na ustanovenie § 61n Exekučného poriadku, ako aj na ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Uviedol, že povinný 2/ nepreukázal splnenie ani jednej z podmienok uvedených vo vyššie citovaných ustanoveniach. Podľa jeho tvrdení povinný 2/ vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie neuviedol skutočnosti a ani nepredložil dôkazy, ktoré by spochybňovali nárok oprávneného na vymoženie dlžnej sumy. Keďže zo strany povinného 2/ nedošlo k úhrade dlžnej sumy v zmysle právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, so zastavením exekúcie nesúhlasil.

5. Súd po preskúmaní návrhu povinného 2/ na zastavenie exekúcie dospel k záveru, že takémuto návrhu nie je možné vyhovieť. Svoj záver odôvodnil tým, že povinný 2/ v návrhu na zastavenie exekúcie poukázal na skutočnosti, ktoré nastali pred vznikom exekučného titulu, avšak podľa záverov súdu tieto skutočnosti mal povinný uplatniť a namietat' v základnom konaní a nie v exekučnom konaní. Povinný teda mohol uvedené skutočnosti namietat' podaním odporu (v zmysle poučenia) voči platobnému rozkazu, ktorý je exekučným titulom. V zmysle § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku platí, že súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, preto pokiaľ povinný 2/ v návrhu na zastavenie exekúcie namietal skutočnosti, ktoré vznikli pred vydaním exekučného titulu, tieto sú pre exekučné konanie bez právneho významu. Súd poukázal na skutočnosť, že vo vykonávacom konaní musí súd vychádzať z vykonávaného rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom, pretože len vykonáva to, o čom už bolo rozhodnuté a nenahrádza súd v základnom konaní a v jeho rozhodovacej činnosti. Exekučný súd je viazaný rozhodnutím vo veci samej, ktoré je vykonávané a ktoré zakladá oprávnenému právo na splnenie určenej povinnosti voči tam označenému subjektu. Exekučný súd nedisponuje právomocou meniť, či rušiť rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom. Súd taktiež uviedol, že návrh povinného na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii z dôvodov taxatívne stanovených v zákone a nie ďalší opravný prostriedok, ktorým by sa napádalo rozhodnutie (exekučný titul) alebo vady konania, v ktorom bol exekučný titul vydaný. Exekučný súd nie je oprávnený preskúmať vecnú správnosť exekučného titulu, teda zaoberať sa správnosťou skutkových a právnych záverov orgánu, ktorý exekučný titul vydal. Cieľom exekučného konania je vymoženie peňažnej alebo nepeňažnej pohľadávky vyplývajúcej z exekučného titulu v prípade, ak ju povinný dobrovoľne v stanovenej lehote nespľnil, a nie opätovné hmotnoprávne skúmanie ohrozeného alebo porušeného subjektívneho práva, ktorého skúmanie a posudzovanie je predmetom základného konania. Exekučný titul nadobudol vykonateľnosť dňa 03.08.2019 a je spôsobilým exekučným titulom, na podklade ktorého možno viesť exekúciu voči povinným. Povinný 2/ v návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal také okolnosti, ktoré by po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že nie sú splnené zákonné podmienky na to, aby vo veci mohlo byť vydané rozhodnutie o zastavení exekúcie podľa niektorého z dôvodov uvedených v § 61k Exekučného poriadku, a preto návrh povinného 2/ na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

6. Proti tomuto rozhodnutiu podal povinný 2/ sťažnosť, v ktorej žiadal súd, „aby zmenil verdikt“ tak, že oprávnenému bude každý z povinných hradiť dlžnú sumu jednotlivo, pričom on je ochotný v rámci vyriešenia tejto situácie zaplatiť polovicu z dlžnej sumy. Doplnil, že jeho sťažnosť sa týka bodu. 3 uznesenia, v ktorom súd uviedol, že nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by spochybňovali nárok oprávneného na vymoženie dlžnej sumy. K návrhu na zastavenie exekúcie však priložil kúpno-predajnú zmluvu s p. Mariánom Rezbárikom (povinný 1/ pozn. sudcu) zo dňa 20. 10. 2017, čím sa stal majiteľom vozidla. Pri dopravnej nehode zo dňa 28. 10. 2017 bol povinný 1/ takisto držiteľom vozidla a dopravnú nehodu spôsobil takisto on. Zopakoval, že od danej situácie nebolo možné sa s ním skontaktovať, nakoľko sa vyhýba riešeniu tejto veci. Preto ako občan domáhajúci sa svojich práv nerozumie, prečo by mal túto škodovú udalosť hradiť on, a tiež nerozumie tomu, ako má hradiť túto škodu spoločne a nerozdielne s p. Rezbárikom, keď p. Rezbárik nekomunikuje a ani nevie, kde sa zdržiava a očividne sa tomuto sporu vyhýba. V bode 13. sa uvádza, že mal tieto skutočnosti namietat' v základnom konaní.

Neriešil to však, keďže pri objasňovaní dopravnej nehody ho príslušníci policajného zboru ubezpečili, že na vine je p. Rezbárik, čo zapísali aj do správy a že na prípadnú poštu nemá reagovať.

7. Oprávnený vo svojom vyjadrení žiadal sťažnosť povinného ako nedôvodnú zamietnuť s odôvodnením, že sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie stotožňuje a povinný 2/ v podanej sťažnosti neuviedol žiadne skutočnosti a ani nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by spochybňovali nárok oprávneného na vymoženie dlžnej sumy. Uviedol, že účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Exekučný súd je viazaný rozhodnutím vo veci samej. V zmysle exekučného titulu boli povinní zviazaní k povinnosti spoločne a nerozdielne, a teda oprávnený má právo požadovať priznané plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Poukázal pri tom na zákonnú úpravu Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté, že viacerí dlžníci majú tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne. Ak dlžník v rozsahu uplatneného nároku dlh sám splnil, je oprávnený požadovať náhradu od ostatných podľa ich podielov.

8. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

9. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

10. Podľa § 239 ods. 1, ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

11. Podľa § 242 CSP, sťažnosť sa podáva v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal.

12. Podľa § 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

13. V zmysle § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

14. Súd konajúci o sťažnosti (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) po skonštatovaní, že nedostatok zákonom predpísaných náležitostí sťažnosti podľa § 127 CSP v spojení s § 243 CSP nebráni jej vecnému prejednaniu, na podklade obsahu súdneho spisu zistil, že sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané (§ 240 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná (§ 239 ods. 1, ods. 2 CSP), avšak nebola podaná v zákonom stanovenej lehote (§ 242 CSP).

15. Lehota na podanie sťažnosti je 15 dní od doručenia uznesenia (§ 242 CSP). Súd v napadnutom rozhodnutí poučil povinného o možnosti podať sťažnosť a ako aj o lehote na jej podanie. Lehota na podanie sťažnosti má charakter procesnej lehoty. Charakteristickou črtou procesných lehôt je, že sú zachované aj v prípadoch, keď sa procesný úkon v rámci lehoty nedostane do dispozičnej sféry adresáta, ale stačí, keď je doručený posledný deň lehoty osobne, alebo ak je odovzdaný orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

16. Z obsahu spisu vedeného Okresným súdom Banská Bystrica v elektronickej podobe pod sp. zn. 6Ek/1647/2019 súd zistil, že napadnuté uznesenie bolo oprávnenému doručené dňa 20. 12. 2019, ktorý deň je ako deň doručenia napadnutého uznesenia vyznačený na elektronickej doručke. Pätnásťdňová lehota na podanie sťažnosti oprávnenému uplynula dňa 07. 01. 2020, kedy najneskôr povinný mohol sťažnosť podať. Z podacej pečiatky súd zistil, že povinný odoslal sťažnosť na poštovú prepravu až dňa 09. 01. 2020 a preto súd konštatuje, že sťažnosť bola podaná po uplynutí zákonnej lehoty.

17. Vzhľadom na skutočnosť, že sťažnosť nie je v zmysle ustanovení CSP zaradená do katalógu opravných prostriedkov, ale zákon ju vymedzuje ako prostriedok procesnej obrany proti uzneseniu súdu

prvej inštancie (§ 239 CSP), procesným následkom oneskorene podanej sťažnosti je jej zamietnutie podľa § 250 ods. 1 CSP.

18. Napriek oneskorenému podaniu sťažnosti sa súd ďalej na podklade tvrdení povinného 2/ zaoberal skutočnosťou, či v posudzovanej veci nie sú dané dôvody na zastavenie exekúcie z úradnej moci súdu (ex offa).

19. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak
a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
b) exekučný titul bol zrušený,
c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

20. Súd v reakcii na obsah podanej sťažnosti úvodom pripomína, že civilné sporové konanie sa rozpadá na dva samostatné úseky, a to na konanie nachádzacie a konanie vykonávacie (exekučné). V rámci nachádzacieho konania súd rozhoduje o spore, ktorý vznikol medzi jeho účastníkmi a výsledkom jeho rozhodovacej činnosti je exekučný titul. Pokiaľ sa účastník takéhoto nachádzacieho konania domnieva, že rozhodnutie nie je správne, eventuálne spravodlivé, môže sa domáhať svojej ochrany opäť len v konaní nachádzacom (v danom prípade konanie pred Okresným súdom Trnava, ktoré je vedené týmto súdom pod sp. zn. 17C/20/2019) a to využitím opravných prostriedkov (riadnych alebo mimoriadnych), ktoré mu zákon poskytuje. Pokiaľ takéto rozhodnutie nadobudne právoplatnosť a stane sa vykonateľným, môže sa oprávnený účastník domáhať vynútenia splnenia judikovanej povinnosti v exekučnom konaní, ktoré je však konaním samostatným. To v praxi znamená, že exekučný titul je predpokladom pre nariadenie exekúcie, nie je však predmetom prieskumu (posudzovania jeho správnosti lebo nesprávnosti) zo strany exekučného súdu. Exekučný titul potom exekučný súd nepreskúma z hľadiska jeho vecnej správnosti, keďže vykonávacie konanie je z hľadiska svojej podstaty určené výlučne na faktický výkon rozhodnutia, nie pre autoritatívne nachádzanie práva a rovnako tak nie je konaním prieskumným, či dokonca opravným (exekučný súd nie je ani súdom odvolacím, a ani dovolacím). Pokiaľ potom povinný 2/ žiadal exekučný súd, „aby zmenil verdikt“ exekučného titulu tak, že povinný 2/ uhradí v rámci vyriešenia tejto situácie polovicu z dlžnej sumy, pretože on dopravnú nehodu nezavinil a povinný 1/ sa riešeniu tejto situácie vyhýba, týmto skutočnostiam exekučný súd už v tomto štádiu konania nemohol pripísať žiadnu relevanciu, keďže nedisponuje právomocou preskúmať a ani rušiť platobný rozkaz Okresného súdu Trnava zo dňa 24.04.2019, sp. zn.: 17C/20/2019, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 03.08.2019 a ktorý bolo súdu v tomto konaní predložený ako exekučný titul. Jeho výrokom je exekučný súd bezpodmienečne viazaný a musí z neho vychádzať. Sťažnostný súd ďalej zdôrazňuje, že pravidlá núteného výkonu (súdnych) rozhodnutí slúžia na prvom mieste k presadeniu existujúcich právnych princípov, na ktorých je postavený právny poriadok Slovenskej republiky. Preto právo na súdnu ochranu zaručené v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky sa nemôže končiť vydaním právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu, ale musí zahŕňať aj možnosť núteným spôsobom a aj proti vôli povinného realizovať povinnosť na plnenie obsiahnutú vo výroku takéhoto rozhodnutia, ktorá nebola splnená dobrovoľne (Nález ÚS SR, sp. zn. I. ÚS 5/2000, z 13. júla 2000). Pokiaľ má oprávnený k dispozícii rozhodnutie súdu opatrené potvrdením o jeho vykonateľnosti, je oprávnený domáhať sa aj jeho núteného výkonu.

21. Z platobného rozkazu Okresného súdu Trnava sp. zn.: 17C/20/2019 zo dňa 24.04.2019 súd považoval za zistené, že prvostupňový súd v spore oprávneného vystupujúceho v procesnej pozícii žalobcu proti povinnému 1/ ako žalovanému 1/ a povinnému 2/ ako žalovanému 2/, o zaplatenie 588,- Eur s príslušenstvom rozhodol tak, že žalovanému v I. rade (v exekučnom konaní povinný1/) a žalovanému v II. rade (v exekučnom konaní povinný2/) uložil povinnosť, aby do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu žalobcovi (oprávnenému) zaplatili spoločne a nerozdielne sumu 588,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 588,- Eur od 10.04.2018 do zaplatenia (I. výrok rozhodnutia). Zároveň uložil žalovanému v I. rade (v exekučnom konaní povinný1/) a žalovanému v II. rade (v exekučnom konaní povinný 2/), aby do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu žalobcovi (k rukám právneho zástupcu žalobcu) zaplatili spoločne a nerozdielne náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 114,45 Eur a ostatných trov konania (za zaplatený súdny poplatok) vo výške 35,- Eur (II. výrok rozhodnutia).

22. Podľa § 511 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

23. Podľa § 511 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu nie je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak, sú podiely na dlhu všetkých dlžníkov vo vzájomnom pomere rovnaké. Dlžník, proti ktorému bol uplatnený nárok vyšší, než zodpovedá jeho podielu, je povinný bez zbytočného odkladu upovedomiť o tom ostatných dlžníkov a dať im príležitosť, aby uplatnili svoje námietky proti pohľadávke. Môže od nich požadovať, aby dlh podľa podielov na nich pripadajúcich splnili alebo aby ho v tomto rozsahu dlhu inak zbavili.

24. Podľa § 511 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dlžník v rozsahu uplatneného nároku dlh sám splnil, je oprávnený požadovať náhradu od ostatných podľa ich podielov. Pokiaľ nemôže niektorý z dlžníkov svoj podiel splniť, rozvrhne sa tento podiel rovnakým dielom na všetkých ostatných.

25. Povinní sú podľa predloženého exekučného titulu (ktorým, ako už bolo uvedené vyššie, je exekučný súd bezvýhradne viazaný bez možnosti ho zmeniť) zaviazaní zaplatiť oprávnenému 588,- Eur s príslušenstvom spoločne a nerozdielne. Pokiaľ je vo výroku exekučného titulu uvedené, že žalovaní (povinný 1/ a povinný 2/) sú povinní splniť svoj dlh spoločne a nerozdielne, znamená to, že veriteľ môže požadovať celé plnenie od ktoréhokoľvek z nich (porovnaj § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Oprávnený sa preto na podklade tohto exekučného titulu mohol domáhať vymoženia celej súdom priznanej pohľadávky len od povinného 1/, len od povinného 2/, alebo aj od oboch povinných súčasne v jednom exekučnom konaní, ako je to aj v tomto prípade. Je zjavné, že pasívna solidarita, ktorá sa vyznačuje pluralitou subjektov na strane dlžníka, poskytuje výhodnejšie postavenie práve oprávnenému, ktorému sa zvyšuje šanca na uspokojenie svojej pohľadávky, pretože sa môže ľubovoľne rozhodnúť, od ktorého zo spoludlžníkov bude jej uspokojenie nútene požadovať, alebo či bude žiadať uspokojenie jeho pohľadávky cestou exekúcie z majetku oboch dlžníkov, najmä s ohľadom na ich solventnosť. Súd pre vysvetlenie dopĺňa, že pri solidárnych záväzkoch, kedy na dlžníckej strane vystupuje viac subjektov, je potrebné dbať na rozlíšenie vnútorných vzťahov medzi subjektami na jednej strane spoločného záväzku (vzťahy medzi povinným 1/ a povinným 2/) a vonkajších dlžnícko-veriteľských vzťahov (vzťah medzi oprávneným a povinnými).

26. Medzi jednotlivými solidárnymi dlžníkmi existujú vzájomné právne vzťahy, ktoré predstavujú pomery medzi subjektami, ktoré sa nachádzajú na jednej strane záväzku. Pre vnútorný spoludlžnícky vzťah (vzťah medzi povinným 1/ a povinným 2/) je typická irelevancia vo vzťahu k veriteľovi, ktorý môže od ktoréhokoľvek z nich žiadať aj celé plnenie, bez ohľadu na veľkosť ich podielov na tomto dlhu. Až úplným uspokojením celej pohľadávky oprávneného či už jedným z povinných alebo oboma povinnými dôjde k zániku dlhu. Z pohľadu výkonu exekúcie voči obom povinným potom nehrá z pohľadu práva oprávneného domáhať sa uspokojenia celej svojej judikovanej pohľadávky žiadnu rolu skutočnosť, že jeden zo spoludlžníkov (v danom prípade povinný 1/) sa „zatajuje“, problém sa nesnaží riešiť, prípadne je nesolventný (nemajetný), keďže v takom prípade bude môcť súdny exekútor vymôcť v záujme uspokojenia oprávneného celé plnenie od povinného 2/.

27. Určenie veľkosti podielov povinných na záväzku je plne skryté vo vnútornom vzťahu medzi povinnými a navonok sa voči oprávnenému nijak neprejavuje. Súd pripomína, že veľkosť podielov spoludlžníkov upravuje § 511 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu nie je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak, sú podiely na dlhu všetkých dlžníkov vo vzájomnom pomere rovnaké. To znamená, že podiel povinného 2/ na dlhu určenom v súdom rozhodnutí je jedna polovica. Občiansky zákonník ďalej v súvislosti so solidaritou dlžníkov upravuje dlžnícky regres. Pokiaľ jeden z povinných splní na spoločný dlh viac ako jednu polovicu, dochádza k tzv. následnému regresu a tento dlžník má právo žiadať od druhého povinného náhradu (§ 511 ods. 3 Občianskeho zákonníka). V posudzovanom prípade preto platí, že pokiaľ sa v priebehu exekučného konania vymôže v prospech oprávneného dlh len od povinného 2/, povinný 2/ môže žiadať od povinného 1/, aby mu nahradil podľa svojho podielu to, čo za neho plnil. To platí aj naopak.

28. Pokiaľ potom povinný 2/ namietal, že nie je spravodlivé, aby uhradil oprávnenému celú judikovanú sumu, táto skutočnosť nezakladá žiadny z dôvodov na zastavenia exekúcie zo strany súdu v zmysle ust. § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, keďže na podklade predloženého exekučného titulu je založené právo oprávneného uspokojiť celú svoju judikovanú pohľadávku prípadne len z majetku povinného 2/, ktorému zákon v takomto prípade priznáva možnosť následne žiadať od povinného 1/ to, čo za neho oprávnenému plnil. „Neriešenie situácie“ zo strany povinného 1/ potom na zákonnosť vedenia exekúcie nemôže mať žiaden vplyv.

29. Súd na podklade zistených skutočností a výkladu súvisiacich zákonných ustanovení dospel k záveru, že v posudzovanom prípade nie je prítomný žiadny z zákonných dôvodov na zastavenie exekúcie zo strany súdu podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Z uvedených dôvodov súd sťažnosť povinného podľa § 250 ods. 1 CSP v spojení s § 200 a § 202 ods. 1 Exekučného poriadku zamietol.

30. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

31. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

32. Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

33. V ustanovení § 255 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku sa ako kritérium priznania náhrady trov exekučného konania premieňa zásada úspechu vo veci (zásada zodpovednosti za výsledok sporu) a to tak, že neúspešný účastník je povinný nahradiť úspešnému účastníkovi konania preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené trovy, ktoré tento vynaložil v súvislosti s uplatnením alebo bránením svojho práva. V zmysle § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, exekučný súd súčasne rozhoduje o nároku na náhradu trov konania ako aj o ich výške (k tomu porovnaj aj § 199d Exekučného poriadku). Oprávnený bol v tomto konaní úspešný (súd sťažnosť povinného 2/ zamietol), voči povinnému 2/ mu tak vznikol nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré mu vznikli v súvislosti so sťažnostným konaním (§ 199d ods. 1 Exekučného poriadku). Oprávnený si v sťažnostnom konaní žiadne trovy konania voči povinnému 2/ neuplatnil. Exekučný poriadok výslovne nerieši situáciu, ak si účastník konania, ktorý na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, žiadne trovy konania o sťažnosti neuplatnil a ani nevyčíslil. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris). Sťažnostný súd preto s použitím základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o sťažnosti princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov exekučného konania oprávneného rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak účastník konania o náhradu trov zjavne neprejavil záujem a ani si ich nevyčíslil, je v podmienkach exekučného konania na mieste rozhodnúť tak, že sa mu nárok na náhradu trov daného konania nepriznáva. Prihliadol najmä na skutočnosť, že exekučné konanie je ovládané dispozičným princípom a exekučný súd nesmie viesť exekúciu voči povinnému v rozsahu, ktorý oprávnený nepožaduje a poverenie na vykonanie exekúcie resp. dodatok vydá len za účelom vymoženia oprávneným požadovaného nároku. Z uvedených dôvodov sťažnostný súd oprávnenému voči povinnému 2/ nárok na náhradu trov sťažnostného konania nepriznal.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu súdu o sťažnosti (výrok I.) a proti rozhodnutiu súdu o trovách konania vrátane ich výšky (výrok II.) odvolanie nie je prípustné (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku, § 355 ods. 2 CSP).

Proti rozhodnutiu súdu o sťažnosti (výrok I.) a proti rozhodnutiu súdu o trovách konania vrátane ich výšky (výrok II.) dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).